

V Praze 22.11.2011

Hari Om vážení přátelé,

dlouho jsem hledal svou duchovní cestu, až jsem ji v roce 1994 našel v józe. Víím, že jóga je stále mou osobní duchovní cestou. Pochopil jsem (snad) vztah Mistra a žáka a jako žák se také neustále cítím, přestože z JDŽ a od Svámídzího odcházím.

To, že Eva Vrbová měla „jisté zkušenosti“ se Svámídzím, jsem se od ní dozvěděl před více než 10 lety. Tehdy jsem to nedokázal pochopit, a tak jsem to vytěsnil z mysli. Letos na jaře se ke mně dostaly informace ohledně skandálu, přišly oficiální e-maily z Fellowshipu na téma, že je tady skupina, která chce zničit Svámídzího a jeho práci. Časem jsem se náhodou dostal na stránky jogavdennimzivote.blogspot.com (ABUSE). Zde jsem si přečetl různá oficiální vyjádření bývalého svámího Čidánandy a zneužitých žen a nabyl jsem dojmu, že mezi nimi poznávám příběh Evy.

V létě okolo Gurupurnimy mi volala Jana Procházková, že se zjistilo, že Eva je ta osoba, která jde proti JDŽ. Nic víc, nic míň. Za měsíc poté mě podobně kontaktovali Petr Novotný a Ondráš Sukup. Ze všech stran pouze informace, že Eva lže a organizuje za ČR kampaň svámího Čidánandy. To už na mě bylo moc a začal jsem si jako člověk, kterému záleží na pravdě víc než na nařizování, vše zjišťovat – osobně i na stránkách ABUSE. Eva žádnou kampaň nevede, záleží jí na pravdě. Ani žádná organizovaná kampaň neexistuje. Lidé, kteří mě z jógy kontaktovali, nic z ABUSE nečetli, jak mi sami potvrdili, používali mylné informace.

Ptal jsem se lidí z vedení SJDŽ (např. Jan Lajka), proč Evu jen srážejí a nesnaží se s ní setkat a nabídnout jí pomoc, ale jen vydávají stále stejná oficiální prohlášení viz výše. Každý se staral jen o to, aby se neublížilo Svámídzímu a józe. Nikdo neprojevil snahu setkat se se zneužitými ženami, natož jim pomoci. Nejedná se zdaleka jen o Evu. Evě však věřím na 100%. Věřím, že ani ostatní nelžou.

Tak jsem to v sobě velmi dlouho řešil. Ztratil jsem důvěru ve Svámídzího i ve Společnost JDŽ, jejich schopnost řídit se principy, které sami učí: lidskost, soucit, pravdivost, otevřenost... Vadí mi i další věci: zastrasování, zavírání očí a uší před problémy. Je to pro mě otevřená kapitola, celá situace mě samozřejmě velmi trápí.

Odejít jsem chtěl již v srpnu, ale zatím jsem zůstal, protože jsem začátkem léta cvičencům slíbil, že na podzim budou mé kurzy pokračovat. Poslední kapkou, která jen urychlila mé rozhodnutí, jsou reakce členů JDŽ na článek v časopise Respekt z tohoto týdne.

Za těchto okolností ukončuji svou činnost ve společnosti JDŽ, od února 2012 nebudu pokračovat ve vedení jógových kurzů. Současné kurzy jsem ochoten dovést až do konce, pokud s tím nebude mít SJDŽ problém. Nehodlám vyvíjet žádnou aktivitu namířenou proti Svámídzímu ani proti Společnosti Jóga v denním životě, neodsuzuji ani se nedívám špatně na nikoho, kdo v JDŽ zůstal, ani na nikoho, kdo z ní odešel. Získal jsem zde hodně dobrého. Ve své sádhaně budu nadále pokračovat.

Přeji Vám všem hodně lásky, štěstí, harmonie a božího požehnání.

Marek Jendruch Sevapuri